

[Søren Olesen.]

skulle have lagt et loft over, sådan at det, vi kalder mindstebeløbet, var faldet bort, og have stillet det spørgsmål i bero, indtil det blev bedre afklaret; og man skulle på samme måde fra alle sider have givet tilslutning til, at der skulle tages fat på de andre opgaver først.

Medens vi arbejdede i kommissionen, var der et tidspunkt, da vi var 4 partier, som bad formanden for kommissionen, departementschef Koch, om at udarbejde et skitseforslag omfattende det, der var enighed om, og da viste det sig netop, at der i det forslag, han stillede, var taget hensyn til de ting, som jeg her har nævnt. Grundbeløbene var hævet, der var givet større fradragsfri beløb, forskellen mellem kommune-grupperne var ganske vist ikke ophævet — vel nok fordi han som embedsmand mente, at så længe det spørgsmål ikke var undersøgt i statistisk departement, kunne han ikke så godt stille forslag om at ophæve dem — men der var stillet forslag om, at den forøgede udgift skulle dækkes ved en særlig ydelse, og der var stillet forslag om, at tjenestemændene holdtes udenfor, således som det havde været tanken fra begyndelsen, og sådan som det også var tanken i kommissionsforslaget, og som man ydermere var enig om fra alle sider. Hvis man havde arbejdet videre på det grundlag og så havde gennemført de ændringer, som man her i tinget kunne have fundet anledning til, tror jeg, at man kunne have fået en god lov, som alle partier her i tinget og sandsynligvis også alle de enkelte medlemmer kunne have tilsluttet sig, en lov, som ville være blevet modtaget med tilfredshed af befolkningen.

Nu er der kommet en hel del med, som ikke er afklaret. Det gælder ikke alene de to forhold, angående hvilke jeg har stillet ændringsforslag, og som jeg ikke igen skal komme ind på, men også forholdet med hensyn til tjenestemændene. Det er jo slet ikke afklaret, og det er tydeligt, at så snart lønningskommissionen er færdig med sit arbejde og har stillet forslag, må vi straks skride til at lave ændringer i den lov, som man ønsker vedtaget i dag. Det er ikke heldigt, når man, før en lov endnu er trådt rigtig i kraft, skal til at ændre den. Det giver befolkningen den opfattelse, at man

ikke er rigtig klar over virkningen af det, man sidder og laver.

Jeg tror ikke, at danske tjenestemænd ønsker at indtage en særstilling i samfundet. Tjenestemændenes pensionsordning har ude i befolkningen været kædet sammen med dette lovforslag, og man har spurgt: Hvorfor har tjenestemændene en bedre pensionsordning end vi andre? Se, hvis nu tjenestemændenes pensionsordning var, skal vi sige for god eller for kostbar, måtte man jo lave den om, men vil man lave noget helt nyt, er det klart, at også tjenestemændene bør omfattes af den nye ordning; den skulle jo være ens for alle borgere i landet. Nu føler mange tjenestemænd sig ilde berørt over, at de skal betale til en folkepension, som de ikke kan få del i. Til gengæld kan man sige: ja, men de har jo deres særlige pensionsordning, og de må også være med til at betale det andet. Det ville man måske heller ikke finde urimeligt, hvis ikke det netop skete på en sådan måde, at forudsætningerne i tjenestemandsløven blev omgået og der blev føjet noget nyt ind, som ikke var forudsat i tjenestemandsløven, sådan som den blev gennemført i 1946. Derfor burde man absolut have ventet med at fastsætte dette, indtil spørgsmålet var afklaret.

På samme måde kan man sige om hele finansieringen, at den mangler afklaring. Det var ganske interessant, at man sad i mange dage og ivrigt drøftede spareforanstaltninger, ja, der var endda et par partier, der omtrent svor på, at de ikke ville stemme for noget folkepensionsforslag, før spørgsmålet om besparelser var afklaret; men så en skønne dag lød det, at nu kunne man vedtage lovforslaget, og så kunne man bagefter se, om man kunne enes om besparelser. Det resultat kunne man jo være kommet til for længe siden. I det hele taget synes jeg, at man har ført en noget uansvarlig tale med hensyn til besparelser, idet man har opereret med noget, man kalder „varige besparelser“, og sådanne er der vel egentlig ingen der kan garantere. Er der nogen finansminister eller andre, der kan garantere varige besparelser? Senest om et år skal vi have folketingsvalg, og en ny regering kan jo gennemføre de nye udgifter, den kan få gennem tinget, og de besparelser, den kan få gennem tinget.